Так! Вас поставлено на грані
Двох ворогуючих світів,
У вашім людовім надбанні
Лунає відгомін віків,

Бо всі надії, всі негоди
Черкали вас крилом твердим —
І Кіра грозові походи,
І Македонських воєн грім.

Ви над Євфратом невблаганно
Схиляли Риму гордий стяг,
Ви за мечем Юстиніана
Ішли до слави і звитяг.

Та часто й вас метали бурі,
Мов квіт рожевий навесні,
При Чінгісхані, Ленг-Тімурі
У дні півмісяця страшні.

Але ваш дух, боєць тривалий,
Стояв біді наперекір,
Дарма що поводі й навали
Тягли його у згубний вир.

Він був як зерна діаманта,
І в гранях повторив огнем
І чар шіразької троянди,
І блиск гомерівських поем.

Ми віримо, Тігранів люде,
Ти встоїш у новій добі,
Зорею виблиснеш, і буде
Широке поле ще тобі,

Щоб на камінні плит могильних
Торкнув живущі струни ти
І знов з'єднав у співах вільних
Два ворогуючі світи